

בין שהתבשמו רוח ברוות ונכללו כאחד, אז יוצא אוור אחד שעולה רירוד, ומתיישב על ארבע שורות של אופנים, והיא חייה אחת ששולטה עליהם, ונקרה בזק. הבזק היה מאיר באור שנוצר תוך השלחה, ושולט על כל אותן האופנים.

ומתפתsteam מנקנו רקיע אחד שעומד על שני עמודים, ואוטם שני העמודים הם שני כרכבים, אחד מצד זה ואחד מצד זה, והركיע הזה על ראשם, כמו שבכתב (שם²) ואראה והנה אל (יחזקאל³) ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרבים. הרקיע היה שעל ראש המיות. והבזק היה ממנה עליון, ורוח עליונה תגכללת על הכל. כל אוטן תפלות שפקודimoto טרם שסימו ישראל את תפלותיהם, מתעכבות ברקיע הזה, ובבזק הזה ששולט על הרקיע הזה מתקן אותו, עד שבא סנדלפוי'ן הממנה הגדול, רוח עליונה ששולטה על הכל, וכשישראל מסימים את כל התפלות, הוא נוטל אותן מהרקע הזה, וועלה ווקטור להם קשרים (ובקרים) לאדון, כמו שברורה.

הבזק היה עומד למנות את כל אוטן התפלות שעולות, וכל אותן דברי תורה שמתעתרים בלילה, בשורות צפונן מתעוררת וחילילה נחיק, וכל מי שעומד באופה שעעה וועסוק בתורה, כל אותן הדברים עולים, ונוטל אותן הבזק, ומיניהם אוטן בركיע הזה, עד שעולה הים. ואחר שעולה הים, עולים אוטם דברים ושורטם במקומם של הרקיע שבו תלויים ככוכבים ומלאות, שם שמש ולבנה, וזה נקרא ספר

ויהי אكري ספר הזיכרון, דכתיב,

בין דאתבسمו רוחה ברוח, ואתבלילו בחדא, כדי נפקא חד נהיר דסלקן ונחתא, ומתיישב על ארבע שורין דאופנים, וайחו חד חיותא דשלטא עליה, ואكري בזק, האי בזק נהיר בנהורא דנץין גו שלחובא, ושלטא על כל איןון אופנים.

ואתפתteam מניה חד רקיע, רקיעם על תrin סמכין, ואינו תrin סמכין איןון תrin ברובין, חד מסתרא דא, וחד מסתרא דא. והאי רקיע על רישיהו, כמה דכתיב, (יחזקאל⁴) ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרבים. ולאו האי רקיע דעל ריש חיותא. והאי בזק ממן עלייה, ורוחה עללה דאחбелיל, על פלא.

כל איןון צלוטין, דמקדמי עד לא סיימי ישראל כלחו צלוטהון, מתעכבי בהאי רקיע, והאי בזק שלטא על האי רקיע, מתקן לוון. עד דאתא סנדל' פון רב ממן, רוח עללה, שלטיט על פלא, וכד סיימי ישראל כלחו צלוטין, בטיל לוון מהאי רקיע, וסלקה וקשר לוון קשרין (כתרין) למאירה. כמה דאוקמה.

האי בזק, קאים לממי כל איןון צלוטין דסלקן, וכל איןון מלוי דאוריתא דמתעתרן בליליא, כד רוחא דצפונן אתער, וליליא אתפלג כל מאן דקאים בההי שעתה, ואתעסק באורייתא, כל איןון מלין סלקין, בטיל לוון הא בזק, ואנכח לוון בהאי רקיע, עד דסלקא יממא.

ולבדה דסליק יממא, סלקן איןון מלין, ושארן באטר הרקיע, דביה פליין ככיבא ומזרי שם שא וסיהרא. והאי אكري ספר הזיכרון, דכתיב, (מלacci

הזכרון, שכתבו (מלאכיו ויקtab) זכרון לפניו. זכרון, משום ספר זכרון קח בקשר אחד. שספר זכרון כתוב גלגולים הם נוסעים אותם ארבעה גלגולים הם נוסעים על שנים עשר עמודים. אלו הארבעה: אהניא"ל. קדומיא"ל (קדומיא מלכיא") יאהדוניה", יהدونיה". שפתות השם קדוש בידיהם.

ואלו הארבעה הם כלולים בסוד האותיות אדרני", שנדרלפו"ן בעל מפרקבות משפטם בהם. ארבע האותיות החלו פורחות באיר, שאותו אויר כלול באותיות השם הקדוש יהונ"ה - י"ד ה"א וא"ו ה"א. ואותו האיר כולל אותם, ונכלו אלה באלה, ואלו הארבעה נוטלים אותם בסוד אותו הפזק.

ואלו הארבעה נכניםם בארכעה, אלו באלו, שכתבו (שםתו לו) מקבילה הילאת אחת על אחת. והרי בארנו, סוד הוא להקלל אלה באלה ולשלב אלה באלה בסוד אותו הרוח שכלל שם זה בשם קדוש. שפלויל שם זה

בשם זה.

ונבל מתנהגים בהיכל מה נסעים באומה הרוח בסוד השם הקדוש השולט על הכל. בהיכל ההזה הוא יאהדוניה", בلال של שני שמות, מתוך שהוא רוח ברות. וכששים זה, שפלויל בסוד של רוח ברות, וכלול זה בזה, מאיר זה בזה, איזי הפל מאיר, וועלה החור ויריד כאור השם בתוך המים, ובארנו.

ואו (באשר) נושא הרוח זו, הפל נסעים בשביבה, שכתבו (חוואל א) אל אשר היה שמה הרוח לילכת ילכו לא ישבו בלבטן. וכשרום זו מאירה בשם זהה, איזי נכניםם כלם זה בזה ונקשרים כלם כאחד לעלות למעלה בסוד השם הקדוש זהה.

לפניו. לפניו, בגין דספר זכרון כתוב בקשרורא חדא.

איןן ארבע גלגולין, איןן נטליין על תריסר סמכין. אלין ד', אהניא"ל. קדומיא"ל (ס"א קדומיא מלכיא") יאהדוניה", יהدونיה". כי

מפתחן דשما קדישא בידיהו.

ואلين ארבע איןן קלילין (דף רמו ע"ב) ברא ז רתיכין משפטמש בהו. אלין ארבע אהנוון פרחין באוירא, דההוא אוירא כליל באתנוון דשما קדישא, יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א. וההוא אוירא כליל לוז, ואתכלילו אלין באלין. ואلين ד' נטליין לוז, ברא דההוא בזק. ואلين ד' עאלין בד', אלין באリン, דכתיב, (שמות לו) מקבילות הלואות אחת אל אחת. וזה אוקימנא, ורא איהו לאתכללא אלין באリン, ולשלבא אלין באリン, ברא דההוא רוחא דבליל ברא דשما קדישא. דבליל שמא דא בשמא דא.

וכלא בהאי היכלא מתחגאי, ונטלי ביהוא רוחא, ברא דשما קדישא דשליט על כלא. בהאי היכלא איהו יאהדוניה", בלא דתרין שמן, מגו דאייה רוחא ברוחא. ובכד שמא דא, דבליל ברא דרוחא ברוחא, ובכדיל דא בד. נהיר דא בד, בדין נהיר כלא, וסלק נהורא ונחתא, בינהורא דشم שא גו מיא ואוקימנא.

ובדין (כד) היא רוחא נטלי, כלא נטליין בגיניה, דכתיב, (חוואל א) אל אשר היה שמה הרוח לילכת ילכו לא ישבו בלבטן. ובכד רוחא דא נהיר בשמא דא, בדין עאלין כלחו דא בד, ותקשרו כלחו בחדא, לסלק לא עילא. ברא דשما דא קדישא.